Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

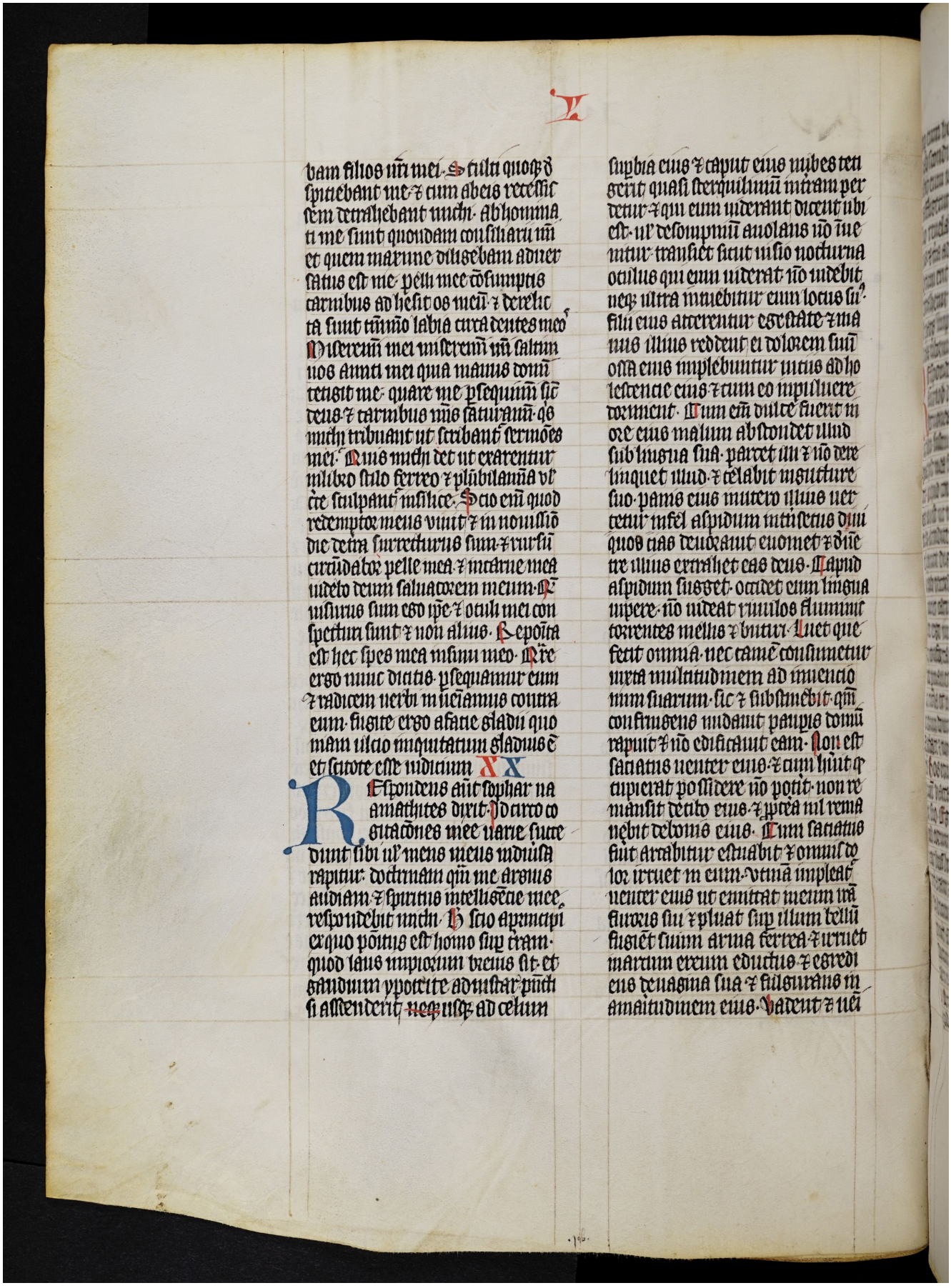

bam filios uñi mei. ⁊ tulit quotꝫ ꝺ
spuebant me ⁊ cum abeis recessit
sem detrahebant mihi. ab homina
ti me sunt quondam consiliarii mei
et quem maxime diligebam aduer
satus est mihi. pelli mee cõsumptis
carnibus ad hesit os meū ⁊ derelic
ta sunt tñmõo labia circa dentes meos
Miserere mei miserere mei saltem
uos amici mei quia manus dñi
tetigit me. quare me pequimini sic
deus ⁊ carnibus meis saturamini. ꝺs
mihi tribuant ut scribantur sermões
mei. Quis mihi det ut exarentur
in libro stilo ferreo ⁊ plũbi lamñs ve
cre sculpantur in silice. Scio enim quod
redemptor meus uiuit ⁊ in nouissimo
die de tra surrecturus sum ⁊ rursus
circũdabor pelle mea ⁊ in carne mea
uidebo deum saluatorem meum. Quẽ
uisurus sum ego ipse ⁊ oculi mei con
specturi sunt ⁊ non alius. Reposita
est hec spes mea in sinu meo. Quid
ergo nunc dicitis. persequamur eum
⁊ radicem uerbi inueniamus contra
eum. fugite ergo a facie gladii quo
niam ira calor iniquitatum gladius e
et scitote esse iudicium XX

Respondens autem sophar na
amathites dixit. Ideo arcto co
gitationes mee uarie sunt
dunt sibi ut meus meus indignã
rapiatur doctrinam qui me arguis
audiam ⁊ spiritus intellectus mee
respondebit michi. Hoc scio a principi
o quo positus est homo super terram.
quod laus impiorum breuis sit. et
gaudium ypocrite ad instar puncti
si ascenderit usq; ad celum
superbia eius ⁊ caput eius nubes tan
gerit quasi sterquilinium in fine
detur ⁊ qui eum uiderant dicent ubi
est. ut somnium euolans non inue
niatur transiet sicut uisio nocturna
oculus qui eum uiderat non uidebit
nec ultra intuebitur eum locus ei⁹
filii eius attererentur egestate ⁊ ma
nus illius reddent ei dolorem suũ
ossa eius implebuntur uitijs adho
lescentie eius ⁊ cum eo requiescere
dormient. Cum cibus dulce fuerit in
ore eius malum abscondet illud
sub lingua sua. parcet illi ⁊ non dere
linquet illud ⁊ celabit illud in gutture
suo. panis eius in uentre illius uer
tetur in fel aspidum in uisceribus ip⁹
quos eas deuorauit euomet ⁊ de ui
tre illius extrahet eas deus. Lapid
aspidum sugget. occidet eum lingua
uipere. non uideat riuulos fluminũ
torrentes mellis ⁊ butiri. Luet que
fecit omnia. nec eam consumetur
uirtus multitudinem eius ad inuentio
nem suarum. sic ⁊ substinebit. quã
confusus mutauit panis domũ
rapuit ⁊ non edificauit eam. Non est
satiatus uenter eius ⁊ cum hiatu q
cupierat possidere non potit. non re
mansit de cibo eius ⁊ propterea nil remã
nebit de bonis eius. Cum satiatus
fuit arrabitur extuabit ⁊ omnis do
lor irruet in eum. Ut cum impleat
uenter eius ut emittat furorem ire
sui ⁊ pluat super illum bellum
fugiet cum arma ferrea ⁊ arcum
marium eream eductus ⁊ egredi
ens de uagina sua ⁊ fulgurans in
amaritudinem eius. Vadent ⁊ nõ